

tioner i den samlede organisation der eventuelt har behov for adgang til at foretage opslag i elektroniske helbredsoplysninger m.v. efter stk. 1. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for, at ledelsen af de enkelte afdelinger afgiver indstillinger og i øvrigt tages med på råd.

Efter den foreslåede bestemmelses 2. pkt. kan tilladelse kun gives til sundhedspersoner, der har behov for at kunne foretage opslag efter stk. 1 med henblik på at kunne varetage de funktioner og opgaver, vedkommende er beskæftiget med. Tilladelse kan endvidere kun gives til sundhedspersoner, der er ansat på det pågældende behandlingssted, jf. herom bemærkningerne til stk. 3.

En beslutning om tilladelse skal således efter bestemmelsens 2. pkt. træffes under hensyn til, hvilke funktioner og opgaver de til behandlingsstedet knyttede sundhedspersoner er beskæftigede med, og hvilke oplysninger der er nødvendige for at varetage de pågældende funktioner og opgaver. Tilladelse til at foretage opslag efter stk. 1 skal med andre ord være baseret på en konkret vurdering af de enkelte sundhedspersoners eller grupper af sundhedspersoners rolle i behandlingen. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, om sundhedspersonen har et ledelsesansvar eller en selvstændig rolle at udføre ved patientbehandling. Det er ikke hensigten, at alle eller hovedparten af sundhedspersoner ud fra en generel vurdering skal have tilladelse til at indhente oplysninger efter stk. 1.

De foreslåede betingelser for tilladelse efter § 42 a, stk. 4, suppleres af den af justitsministeren i henhold til persondatalovens § 41, stk. 5, udstedte sikkerhedsbekendtgørelses § 11, stk. 2 (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000 om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning). Det følger heraf, at der kun kan autoriseres personer, der er beskæftigede med de formål, hvortil personoplysningerne behandles. De enkelte brugere må således ikke gives tilladelse til at indhente oplysninger, som de ikke har behov for.

Efter den foreslåede bestemmelses 3. pkt. skal beslutninger om tilladelser til, at andre sundhedspersoner end læger og sygehusansatte tandlæger kan indhente elektroniske helbredsoplysninger m.v. efter stk. 1, fremgå af en datasikkerhedsinstruks for behandlingsstedet.

For offentlige behandlingssteder forudsættes den i bestemmelsen nævnte datasikkerhedsinstruks at skulle gives i forbindelse med de nærmere interne bestemmelser, som den dataansvarlige i henhold til § 5 i bekendtgørelse om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af personoplysninger, som behandles for den offentlige forvaltning (sikkerhedsbekendtgørelsen), skal fastsætte om sikkerhedsforanstaltninger i myndigheden til uddybning af de regler, der fremgår af bekendtgørelsen.

De interne bestemmelser, som skal fastsættes i medfør af sikkerhedsbekendtgørelses § 5, stk. 1, skal gennemgås mindst én gang hvert år med henblik på at sikre, at de er fyldestgørende og afspejler de faktiske forhold i myndigheden, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 2. Herudover skal der mindst én gang hvert halve år foretages kontrol af, at de autoriserede personer fortsat opfylder betingelserne i sikkerhedsbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelsens § 17. Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere en løbende forpligtelse for behandlingsstedet til at sikre, at oplysninger i den relevante sikkerhedsinstruks om tilladelser efter § 42 a, stk. 4, er opdaterede.

Sikkerhedsbekendtgørelsen gælder ikke for private behandlingssteder. Med det foreslåede krav om, at beslutninger efter § 42 a, stk. 4, 1. pkt., skal fremgå af en datasikkerhedsinstruks for behandlingsstedet, stilles der imidlertid betingelse om – også til private behandlingssteder – at der fastsættes en datasikkerhedsinstruks for behandlingsstedet om beslutninger efter § 42 a, stk. 4, der løbende opdateres og kontrolleres hvert halve år, jf. ovenfor.

Det foreslås i bestemmelsens 4. pkt., at beslutninger om tilladelser til, at andre sundhedspersoner end læger og sygehusansatte tandlæger kan indhente elektroniske helbredsoplysninger m.v. efter stk. 1, skal gøres offentligt tilgængelige. Det bemærkes herved, at sikkerhedsmæssige hensyn kan tale for at klassificere dele af en datasikkerhedsinstruks som ikke offentligt tilgængelig, hvorfor der ikke stilles krav om, at hele instruksen skal gøres offentlig tilgængelig. Der stilles ikke krav om en bestemt offentliggørelsesform. Offentliggørelse vil bl.a. kunne ske på behandlingsstedets hjemmeside.